

Sprawozdanie z konferencji naukowej z okazji 50-lecia zwołania Soboru Watykańskiego II oraz Roku Wiary

W dniu 30 listopada 2012 r. w gmachu Wyższego Instytutu Teologicznego im. Najświętszej Maryi Panny Stolicy Mądrości w Częstochowie przy ulicy Św. Barbary 41, odbyła się konferencja naukowa nt. „Sobór Watykański II – powiew Ducha Świętego dla ożywienia wiary Kościoła”. Jej celem było przybliżenie jednego z największych wydarzeń eklezjalnych na przestrzeni dziejów Kościoła, jakim było dzieło Vaticanum II. A jest to tym bardziej konieczne, iż w międzyczasie wyrosło nowe pokolenie katolików, które nie ma osobistego doświadczenia Soboru, a przez to staje się on rzeczywistością odległą, która nie tylko może łatwo ulec zapomnieniu, ale także uchodzić w ich oczach za zdezaktualizowaną.

Konferencja składała się z dwóch części i obejmowała w sumie sześć wystąpień. Otwarcia obrad dokonał ks. dr hab. Marian Duda, Dyrektor WIT, witając bardzo bogato reprezentowane grono uczestników częstochowskiego środowiska kościelnego oraz uświadamiając czym w swej istocie był Sobór Watykański II jako szczególny czas łaski „Nowej Pięćdziesiątnicy”, która wciąż trwa i której wciąż na nowo trzeba się pozwolić ogarnąć.

Część pierwsza, obejmowała trzy wykłady, które miały na celu ukazać kontekst historiozawczy Vaticanum II. Ks. dr Jacek Kapuściński przybliżył tło historyczne II Soboru Watykańskiego w ogólności ze szczególnym uwzględnieniem udziału biskupów częstochowskich: Zdzisława Golińskiego i Stefana Bareły. Następnie w zasadniczym wystąpieniu doktrynalnym w perspektywie eklezjologii soborowej ks. dr Jan Kocłęga ukazał Misterium Kościoła w świetle Konstytucji „Lumen Gentium”, usiłując podjąć to zagadnienie w świetle podstawowego pytania, które towarzyszyło ojcom soborowym: „Kościśle, co mówisz sam o sobie? Natomiast ks. dr Andrzej Kuliberda zaprezentował w swoim wykładzie dzieło Soboru jako odnowę w Duchu Świętym zarówno spojrzenia na naturę jak i misję Kościoła, a na tym tle wyakcentował rolę charyzmatów, jako darów Ducha Świętego, służących budowaniu Kościoła, które należy zawsze w wdzięcznością przyjmować i doceniać.

Druga część Konferencji miała na celu przedstawienie tytułem przykładu niektórych dokumentów soborowych, jako inspirujących do gruntownej odnowy postrzegania życia Kościoła, a także refleksję nad recepcją nauczania soborowego i jego aplikacji. S. dr Joanna Dresler, Klaretyнка, zaprezentowała Dekret o przystosowanej odnowie życia zakonnego „*Perfectae caritatis*” ukazując jego aktualność jako źródło odnowy życia konsekrowanego. Szczególną uwagę zwróciła na odnowioną wizję rad ewangelicznych, które są przedmiotem ślubów zakonnych oraz podkreślała za Soborem konieczność wierności specyfice charyzmatów poszczególnych instytutów życia konsekrowanego. Z kolei zagadnienie apostołstwa

świeckich na podstawie Dekretu „Apostolicam actuositatem” przedstawiła dr Wanda Terlecka, podkreślając, iż Dekret ten stanowi przełom w podejściu do pojmowania godności i powołania laikatu w Kościele. Ostatni wykład w sposób logiczny wieńczył całość refleksji bowiem podejmował zagadnienie „Recepcja Soboru Watykańskiego II w Kościele Częstochowskim”. Ks. dr hab. Paweł Wolnicki ukazał szerokie spectrum problematyki, poczynawszy od okresu przygotowawczego do Soboru, w który był zaangażowany bp Z. Goliński, po całkowicie przeniknięty soborowym duchem pontyfikat bpa S. Bareły. To właśnie ten ostatni podjął dzieło odnowy soborowej w Kościele Częstochowskim na poziomie studium dokumentacji soborowej i formacji elit, co znalazło wyraz w powołaniu do istnienia Instytutu Teologicznego oraz na poziomie dostępnym dla wszystkich diecezjan, czego wyrazem był II Synod Diecezjalny.

Podsumowując Konferencję Ks. Dyrektor zachęcał do osobistego dogłębnego studium dokumentów soborowych, gdyż wielu są one mało lub zupełnie nieznanne, a przecież z poznania nie tylko ich litery ale przede wszystkim ducha wynikać będzie zaangażowanie się w odnowę Kościoła dziś. Zaznaczyć należy, iż konferencja aczkolwiek miała charakter naukowy, to jednak była ściśle powiązana z modlitwą, bez której nie da się uprawiać autentycznie teologii. Rozpoczęła ją Koronka do Miłosierdzia Bożego a zakończyła Mszą świętą dla uczestników oraz całej społeczności akademickiej, z możliwością uzyskania odpustu zupełnego z racji przeżywanego Roku Wiary. Koncelebrowanej Eucharystii przewodniczył Ks. Dyrektor, a homilię wygłosił Ks. Wicedyrektor dr Mikołaj Węgrzyn, który skupił się w swych rozważaniach na miejscu tajemnicy Eucharystii w całości struktury wiary, wyrażonej w Symbolach wiary.

Ks. Krzysztof Dziub
(Częstochowa, WSD)